

Гуль О.Г.

ДИСИДЕНТСТВО І ЕМІГРАЦІЯ В СВІТОГЛЯДІ «ТУМАННОГО ПОЕТА» БЕЙ ДАО

Анотація. Стаття розкриває передумови виникнення «туманної поезії» і особливості творчості китайських поетів-революціонерів ХХ ст. «Туманна поезія» як один із проявів культурної революції в Китаї зображена з точки зору боротьби молодих поетів-революціонерів із тоталітарним режимом Піднебесної. Особливий акцент в статті робиться на переживаннях митця, приреченого жити і творити далеко від рідного краю. Стаття покликана проаналізувати душевний біль і емоції китайського поета-емігранта крізь призму творчості Бей Дао як одного з лідерів руху «туманних поетів». Розкривається ставлення митця до рідної мови, до Батьківщини. У статті піднімається завіса справжнього підґрунтя літературного новаторства, викладено основні концепти творчості авангардних поетів нового часу. Стаття відображає не лише загальні настрої китайських поетів-експериментаторів, які зробили виклик усталеним нормам літератури й суспільно-політичному устрою, але і особисті погляди та переконання Бей Дао. Приклади лірики поета демонструють його душевну потребу повернутися до рідного краю, з одного боку, і неможливість реалізації особистісних прагнень в умовах жорсткого тогочасного тоталітарного режиму і цензурного обмеження в Китаї, з другого. Завуальований зміст творчості Бей Дао тлумачиться з точки зору власне китайського світобачення і виховання. «Секретний код культури» інтерпретується метафорами і символізмом в творчості Бей Дао. Висновки дослідження ґрунтуються на прикладах оригінальних віршів поета, на історико-політичних екскурсах, на публіцистичних текстах, даючи зіставлення життя і творчості Бей Дао в контексті політики, літератури й особистісного «я» митця.

Ключові слова: Бей Дао, «туманні поети», туманна поезія, поезія андеграунду, підпільна література, культура революція, туга за Батьківщиною, 朦胧诗, 北岛.

Інформація про автора: Гуль Олександра Григорівна, викладач кафедри германської філології ІФ КУ імені Бориса Грінченка, аспірант кафедри української літератури і компаративістики ІФ КУ імені Бориса Грінченка.

Електронна адреса: sandy84@ukr.net

Hul O.

DISSIDENCE AND IMMIGRATION THROUGH THE WORLDVIEW OF “MISTY POET” BEI DAO

Abstract. The key focus of the Article is based on the new trend in Chinese poetry named “Misty poetry”, which appeared in China in the 20 century as a rebellion and notice of appeal in the literary circles of young generation. Under the political and social pressure of the totalitarian regime in China, and in the conditions of total control over the literary process, there appeared a new style of expressing own thoughts and beliefs among youth, called “Misty poetry” or revolutionary poetry. This Article is revealing the aim, preconditions and key tasks of Misty poets. Being a leader of the Misty poets’ group, popular Chinese poet Bei Dao is taken as a vivid example of revolutionary youth of the 20 century. The Article shows his political, social and literary activity as an example of the whole Misty group idea. The main aspects provided in the Article are based on the great love and respect of the Misty poets towards China, Chinese language, Chinese nature and culture. The Article shows how difficult it was for the poets to be far away from their Motherland and to have no chance to come back, how difficult it was to write Chinese poetry being forbidden in native country. The Article also reveals the “Secret code of culture and nation” which is based on the symbols and words of native language. The “Secret code of culture and nation” is understood only by the native speakers, loving their Motherland. The Article uses original poetry of Bei Dao and is also based on the original historical and political facts, taking into account interviews with the poet, which show his real way of thinking in the terms of Misty poetry. The inner world of Bei Dao is described in the examples of his poetry: “Local Dialect” (“乡音”), “Hello, Bai Hua Shan” (“你好, 百花山”), “Let’s go” (“走吧”). Nearly all of his poetry tells about true love for China and a great dream of using native language without fear and persecution. We provide a description of the hidden way of Bei Dao’s thinking, while analyzing his great poem “Local Dialect” (“乡音”). Each word should be examined taking into account the unique symbols of China. Bei Dao believes that only people, loving Chinese culture and loving Chinese language can understand the deep meaning of Misty poetry.

Key words: Bei Dao, Misty poets, Misty poetry, underground poetry, cultural revolution, 朦胧诗, 北岛, Motherland.

Information about author: Hul Oleksandra, teacher/lecturer at the Department of German Philology, Ph.D. student at the Department of Ukrainian Literature and Comparative Studies Borys Grinchenko Kyiv University.

E-mail: sandy84@ukr.net

Hul O.

DYSYDENTYZM I EMIGRACJA W ŚWIECIE ARTYSTYCZNYM «MGLISTEGO POETY» BEI DAO

Streszczenie. Artykuł opisuje podstawy pojawienia się «mglistej poezji» i cechy charakterystyczne twórczości chińskich poetów-rewolucjonistów XX wieku. «Mglistą poezję» jako jeden z przejawów rewolucji kulturowej w Chinach przedstawiono z punktu widzenia walki młodych poetów-rewolucjonistów przeciwko reżimowi totalitarnemu Chin. Szczególnie podkreślono emocje twórcy zmuszonego do życia i twórczość daleko od ziemi ojczystej. Autor artykułu zamierza zanalizować moralne cierpienie i emocje chińskiego poety-emigranta przez pryzmat twórczości Bei Dao jako jednego z przywódców ruchu «mglistych poetów». Scharakteryzowano autorską recepcję języka ojczystego i Ojczyzny, opisano prawdziwe podłoże nowatorstwa literackiego oraz podstawowe koncepty twórczości poetów awangardzistów nowego czasu. Artykuł zawiera nie tylko opis ogólnych nastrojów chińskich poetów-eksperymentatorów kontestujących ustalone normy literackie i modele społeczno-polityczne, ale też osobiste poglądy i przekonania Bei Dao. Przykłady liryki poety ujawniają z jednej strony jego duchową potrzebę powrotu do Ojczyzny, z innej strony – brak możliwości do realizacji dążeń osobistych w warunkach ówczesnego reżimu totalitarnego i powszechnej cenzury w Chinach. Ukryty sens twórczości Bei Dao tłumaczony jest z punktu widzenia chińskiego światopoglądu i wychowania. «Tajemny kod kultury» jest interpretowany poprzez metafory i symbolikę. Rezultaty badania są oparte o przykłady oryginalnych wierszy poety, szkice historyczno-polityczne, teksty publicystyczne; podano zarys życia i twórczości Bei Dao w kontekstach politycznym, literackim i osobistym.

Słowa kluczowe: Bei Dao, «Mglisti Poeci», mglista poezja, poezja undergroundowa, literatura podziemna, rewolucja kulturowa, tęsknota za Ojczyzną, 朦胧诗, 北岛.

Informacja o autorze: Hul Oleksandra, wykładowca Katedry Filologii Germańskiej Instytutu Filologii Uniwersytetu imienia Borysa Hrinchenki w Kijowie, doktorantka Katedry Literatury Ukraińskiej i Komparatystyki Instytutu Filologii Uniwersytetu imienia Borysa Hrinchenki w Kijowie.

E-mail: sandy84@ukr.net

Вступ. Постать та ім'я Бей Дао (北島 Běi Dǎo, справжнє ім'я поета – Чжао Чженькай) відомі не лише в Китаї, де на родився, навчався і починав свою творчу стежку поет-революціонер, але й далеко за межами Піднебесної: в Норвегії, Швеції, США, Великобританії, Данії, Франції, – де проходили основні етапи формування поета як особистості. Основний період творчості Бей Дао припадає на довгі роки вимушеної політичної еміграції. Сьогодні поет знову працює і живе в Китаї з родиною, приймаючи активну участь в конференціях і літературних заходах по всьому світу.

Талановитий поет пробував свої сили в різних напрямках і течіях літературного й загалом, мистецького простору. Окрім слави «туманного поета», поета-авангардиста й революціонера, Бей Дао ще змолоду проявив себе активним громадським діячем, літературним критиком, редактором. Незважаючи на активну творчу і громадську діяльність, Бей Дао ніколи не забу-

вав про сім'ю, як основу людської сили і гармонії, а свою любов до сина і ставлення до виховання дітей вплив у збірці поезії «给孩子的诗» “Gěi hái zi de shī” («Поезія для дітей»).

Проте світову славу Бей Дао здобув саме як поет-революціонер, лідер літературної течії «туманних поетів», який більшу частину свого життя провів далеко від Батьківщини, але творчість його сповнена поваги і любові до рідного краю, тугою за Піднебесною.

Мета статті полягає в розкритті почуттів і болю поета-революціонера Бей Дао, як одного з яскравих представників «туманної поезії». Ми прагнемо відобразити істинні мотиви «туманних поетів», якими вони керувались в своїй творчості, ризикуючи власним життям і свободою.

Виклад основного матеріалу

Історичні передумови і основні концепти формування «туманної поезії». Феномен ки-

тайської *туманної поезії* (朦胧诗 méng lóng shī «мен лун ши») с своєрідним вибуховим і суперечливим літературним проривом періоду культурної революції в Китаї (文化大革命 wén huà dà gé mìng, 1966 – 1976). Туманна поезія не має чітко окреслених темпоральних меж, вона почала формуватися задовго до культурної революції, досягла піку в революційні та пост-революційні роки і дотепер має свої відголоски та своїх поціновувачів.

Основний вплив на формування нової поезії (新詩 xīn shī) справив західний модернізм, авангард ХХ ст., а також політичні і культурні реформи в Китаї. Сам термін «*туманної поезії*» з'являється в літературі значно пізніше, приблизно в 1979 – 1980 рр., а офіційною датою проголошення туманної поезії прийнято вважати саме 1979 рік, коли вірш Бей Дао «Відповідь» (“回答” “Huí dá”) було опубліковано в журналі «Поезія» (《诗刊》 “Shī kān”) [5, с. 125]. Бей Дао став першим з поетів, якого опублікували в регулярному періодичному виданні. Ця поезія була новою для суспільства не лише в плані прихованого чи відвертого революційного характеру, але і неприйнятною для інтелігенції в плані структурної побудови віршу, в аспектах відхилення від загальноприйнятих норм; водночас, характеризувалася використанням простої мови *байхуа* (так звані 白话诗 bái huà shī «бай хуа ши» – поезія байхуа, або поезія простою розмовною мовою). Поезія була адресована в першу чергу простому народу Піднебесної, тому і мова поезії мала бути простою, без жодного натяку на використання літературних завуальованих норм написання віршів.

Окрім терміну «*туманні поети*», одночасно використовувалися й інші назви: нова поезія андеграунду; митців називають «поетами третього покоління» (第三代诗人 dì sān dài shī rén), «авангардними поетами» (先锋诗人 xiān fēng shī rén), «поетами нового покоління» (新生代诗人 xīn shēng dài shī rén) та «поетами-експериментаторами» (试验诗人 shì yàn shī rén), але назва «*туманні поети*», витіснивши інші варіанти, міцно увійшла в історію китайської літератури [1, с.189].

Ключові моменти, що вирізняли «туманну поезію» можна звести до наступних:

- відхилення від усталених канонічних норм віршування;

- використання мови *байхуа*;
- перехід до *верлібру*;
- перейняття традицій віршування французьких поетів-символістів;
- вираження суб'єктивних політичних і соціально-патріотичних настроїв, що були суперечливими до тогочасної ідеології в державі;
- підпільне поширення поезії у форматі рукопису, через що туманну поезію відносили до категорії «підпільної літератури», так звана «література андеграунду»;
- використання в ліриці західних образів і мотивів;
- простеження саморефлексії поета-митця.

Узгодженість в ідеологічному плані, а також дружня атмосфера єдності й боротьби стала поштовхом для створення першого неофіційного поетичного журналу «Сьогодні» (今天 jīn tiān). Ініціаторами першого випуску журналу в 1978 році стали одні з тогочасних туманних лідерів – **Бей Дао** (北岛 Běi Dǎo) і **Ман Ке** (芒克 Máng Kè). Туманна лірика об'єднала поетів, які боялися відкрито виступати проти суворого режиму тоталітаризму. Поширюючись у вузьких колах, поступово, вже в друкованому варіанті, лірика стала доступною для загалу.

Серед поетів-революціонерів варто назвати наступні імена: Гу Чен, Ян Лянь, Лян Сяобін, Лі Сяюй, Хуан Сян, Шу Тін, Ман Ке, Ши Чжи, До До, Сюй Цзінья, Ван Сяоні, Цзян Хе.

Критика і переслідування «туманних поетів». Починаючи з 80-х років ХХ ст. туманна поезія стрімко поширювалася серед молоді, створюючи образ нового молодого і невпинного поета-революціонера.

Окрім прибічників та шанувальників нової поезії, виростає цілий клас спротиву, критики та осудження туманної поезії серед літературознавців, політиків, релігійних діячів та загалом, серед народних мас. Тільки в період з жовтня 1979 року по липень 1988 року в газетах і журналах з'явилося понад 600 статей, перелік яких викладено в так званій «Збірці критичних статей про «туманну поезію»» (1989 рік) [5, с. 125]. Така критика виливається не лише в статті, але й в контр-вірші. Критики туманної поезії вбачали загрозу для китайської класичної літератури в плані переймання іноземних настроїв і манери викладу тексту. Вони прозвали нову поезію незрозумілою, важко-

доступною для сприйняття, негативною для соціо-культурного виховання народу. Туманні поети, сповнені патріотичних настроїв і духу новаторів-реформаторів, активно долучалися до полеміки з приводу стилю й тематики написання віршів.

Порушення соціо-культурних норм та певний злам виховної ідеології Піднебесної простежувався насамперед в тому, що на протигагу класичній ліриці, де людина є невід'ємною частиною природи, держави, підкоряється волі Неба, правителю, з гідністю вшановує культ предків, постає нова людина, людина, домінантною формантою якої виступає «особистісне Я». Це є досить нетиповим для східної людини загалом і особливо для китайця, вихованого в давніх філософських традиціях Сходу, на які нашарувалися жорсткі умови тоталітарного режиму, зокрема. Туманні поети відкрито наполягають на повазі до особистості і особистих цінностей людини і це не лишалося непоміченим.

Критика і переслідування молодих поетів-революціонерів мала хвилеподібний характер: періоди визнання і захоплення поезією нового стилю змінювались періодами переслідувань і заборон. **Бей Дао**, якого можна сміливо назвати однією з основних постатей руху «туманних поетів», після участі в 1976 році в демонстрації на площі Тяньаньмень, і заборони друку журналу «Сьогодні», почав досить обережно вести свою літературну діяльність і вже під час повторної революції в 1989 році, вирушив на конференцію до Берліна і на досить тривалий період, аж до 2006 року не повертався до Китаю, продовжуючи свою роботу поета-емігранта на теренах Великобританії, ФРН, Норвегії, Швеції, Данії, Франції, США. На сьогодні творчі здобутки Бей Дао перекладено 25 мовами. Журнал «Сьогодні» було відновлено і дозволено до друку в Стокгольмі в 1990 році. З 1996 року Бей Дао є почесним членом американської академії мистецтв та літератури.

Бей Дао відверто про наболіле. В одному з інтерв'ю з поетом, прозаїком і перекладачем Станіславом Львовським, Бей Дао поділився своїми ключовими міркуваннями, які відкривають завісу справжніх передумов «туманної поезії»:

- туманна поезія почала зароджуватись ще в 1919 році з початком руху 4 травня в Китаї під впливом політичних і культурних реформ;
- поети-революціонери 1930-1940 рр. в переважній більшості підтримали Комуністичну партію Китаю;
- за ініціативи Мао Цзедуна література набувала нового вільного стилю, була написана для народу, але мала завжди підтримувати позицію партії, така тенденція простежувалась аж до 1949 року;
- впродовж 1949 – 1969 рр. поезія і літературна творчість загалом зводилася до так званого «Стилю Мао Цзедуна», творчість на замовлення, переважно пропагандистська література;
- тотальне обмеження самовираження поетів призводить до уходу частини літераторів в підпілля, або до зміни професії; будь-які спроби відступу від позицій партії суворо каралися;
- закриття шкіл (1966 рік), масові репресії школярів і студентів (1969 рік). Школярів і студентів примусово відправляли в села з міст, лишаючи вчитись не більше 10% молоді, решта підлягала «примусовому перевихованню» на сільськогосподарських роботах, аби ніякі політичні чи революційні ідеї не дозволили зібрати народні маси невдоволених;
- масові репресії політичних діячів під час «культурної революції» в Китаї породили спротив в колах літераторів, підпільне перехоплення і передачу літератури; відбувається масове знайомство з перекладною літературою і романтичною прозою; знайомство з унікальною літературою репресованих членів партії;
- виникнення перших підпільних колективів і груп молодих поетів серед репресованих старшокласників і студентів»;
- послаблення репресій молодих митців після смерті Мао Цзедуна і боротьби за владу, початок «Пекінської весни» (1977 рік), коли Ден Сяопін дозволив відкриту критику «культурної революції»;
- поява «Стіни демократії», популяризація «*Дазібао*» “*Dà zì bào*” – «Газета, написана великими ієрогліфами»;¹ в боротьбі за вла-

1 《*Дазібао*》 “*Dà zì bào*” – «Газета, написана великими ієрогліфами» – рукописна газета в Китаї, що використовувалася для пропаганди, проіснувала офіційно з 1975 по 1980 рр. і була заборонена як газета, що розгойдувала і дестабілізувала політичний курс Китаю.

ду і популяризацію демократії Ден Сяопін заохочує молодь писати для 《大字报》;

- «туманні поети» широко використовують 《大字报》 для публікації власних революційних віршів;
- заборона на друк в 《大字报》 (1980 рік) і масові репресії стали поштовхом для еміграції «туманних поетів», для пошуку альтернативних можливостей друку і поширення «авангардної поезії» [9].

Туга за батьківщиною у ліриці Бей Дао.

Перебуваючи у вимушеній еміграції, Бей Дао постійно у своїх віршах пише про батьківщину, звучать слова: «рідна мова» (母语 mǔyǔ); «місцевий діалект»/ «місцевий говір» (乡音 xiāng yīn); «дім»/ «Батьківщина»/ «рідний край» (祖国 zǔguó, 家乡 jiā xiāng, 故乡 gù xiāng); «туга за домівкою» (怀乡 huái xiāng).

Під час літературних читань у Кракові, на своє ж запитання про рідний край, про рідну мову і про коріння людини, поет сам відповів: «Кожна мова зберігає секретний код культури» [8]. Саме тому, будучи далеко від домівки, Бей Дао не полишив своє прагнення писати китайською мовою.

Перебуваючи в еміграції, Бей Дао продовжував творити. Але на всіх виступах, конференціях, літературних вечорах наголошував на дорогах йому поняттях, акцентуючи увагу на тому, як бракує йому рідного діалекту своїх земляків:

乡音

我对着镜子说中文
一个公园有自己的冬天
我放上音乐
冬天没有苍蝇
我悠闲地煮着咖啡
苍蝇不懂得什么是祖国
我加了点儿糖
祖国是一种乡音
我在电话线的另一端
听见了我的恐惧
于是我们迷上了深渊

Місцевий діалект (Рідні звуки)

Стою перед дзеркалом, говорю
китайською мовою до свого
відображення
Кожен парк має свою зиму
Я граю музику
Взимку немає мух

Я спокійно заварюю каву
Мухи не знають, що таке Батьківщина
Я додав трохи цукру
Батьківщина – це місцевий діалект
Навіть по інший бік телефонної лінії
Мій страх відчувають
І тоді – поринаємо ми у жахливу
безодню

Аналізуючи вірш “乡音” (Xiāng yīn), бачимо незв'язність подій, незрозумілість вживання певних слів-образів. Деякі літературознавці і критики відносять творчість туманних поетів до так званої «поезії абсурду». Увагу читача перш за все привертає відсутність рими і будь-яких розділових знаків. Відсутність розділових знаків у ліриці вказує на стирання меж. Поет ніби живе між двома світами: світом реальності в еміграції і світом спогадів з минулого в Піднебесній. Фізично він за межами Батьківщини, душа і думки його з рідним краєм, рідним народом. В рядках його творчості головно звучить 乡愁 xiāng chóu (ностальгія, туга за батьківщиною).

Далі ми бачимо відображення емоційного стану поета, який не може спілкуватись зі своїми земляками, він може дозволити собі лише чути рідний діалект, рідні звуки в телефоні, але боїться промовити слово китайською, і цьому є два пояснення: він затиснутий в рамки репресії і переслідувань з одного боку, а з іншого – поету боляче чути рідний діалект і не мати змоги бути в рідних краях, не мати змоги бачити рідних, не мати змоги вільно спілкуватись рідною мовою на своїй землі.

Заглиблюючись в семантику кожного слова виникає потреба в розумінні і тлумаченні певних слів-символів, які несуть як виключно суб'єктивне ставлення поета до сприйняття дійсності, так і автентично-китайське символічне навантаження. Цікавим є використання образу мухи у вірші. З одного боку, несподіваний образ мухи цілком підтверджує віднесення лірики туманних поетів до категорії абсурду, з іншого, образ не є випадковим і несе змістове навантаження, зрозуміле лише китайцям. Так, муха в Китаї є символом літа [12]. Водночас образ мухи символізує короткий життєвий цикл на землі.

Спробуємо відкрити завісу «поетики абсурду», тобто, показати серцевину і суть змісту:

Стою перед дзеркалом, говорю китайською мовою до свого відображення	Автор описує свій біль від неможливості спілкуватися рідною мовою на Батьківщині. Єдиний співрозмовник, який може його вислухати й зрозуміти, а водночас і відповісти – він сам.
Кожен парк має свою зиму	В образі <i>зими</i> автор показує «зиму на душі», період холоду й порожнечі, спустошення, очікування відлиги та потепління. В образі <i>парку</i> постає народ і сам автор, зокрема. Можна перефразувати «на душі в кожного буває порожнеча й спустошення, кожен з нас сподівається на потепління і прихід весни».
Я граю музику	Цими словами автор показує, що життя не стоїть на місці і він знаходить шляхи відволіктись від важких думок, він намагається себе розважити і вирватись із замкнутого кола душевного болю й спустошення.
Взимку немає мух	Автор наголошує на тому, що не може раптово все змінитись, оскільки муха є образом літа, автор вказує на те, що літо не прийде раптово, тобто і його вимушена еміграція раптово не припиниться, бо довкола нього настала тривала зима.
Я спокійно заварюю каву	Автор вказує на те, що він змирився зі своєю долею і очікує. Він очікує на прихід «літа», тобто, на можливість повернутися додому.
Мухи не знають, що таке Батьківщина	Досить цікавий образно насичений рядок. Тут <i>мухами</i> автор називає своїх земляків, які живуть на Батьківщині, в яких «літо на душі» від того, що вони можуть спокійно жити на рідній землі і спілкуватися рідною мовою. То чому ж вони не знають, що таке Батьківщина? Відповідь очевидна – вони живуть в Піднебесній, а не на чужині, вони не відчують в повній мірі, що таке «Батьківщина», їм далекі почуття болю і туги за рідним краєм, адже туга і любов за рідним краєм найбільше відчуються тоді, коли ти так далеко.
Я додав трохи цукру	І знову відхилення – автор намагається відволікти себе від тягарю думок, намагається «підсолодити життя».
Батьківщина – це місцевий діалект	Цими словами Бей Дао підкреслює, що ніхто так не сумує за рідною мовою, за рідними звуками, як вірний син своєї землі, позбавлений можливості говорити рідною мовою на Батьківщині. Його визнають в інших країнах, його люблять, читають його поезію, а Китай звів «Велику китайську стіну непорозуміння», відсторонивши поета від можливості творити задля свого народу.
Навіть по інший бік телефонної лінії Мій страх відчувають	Мовчазна тиша, яку не може і боїться порушити поет, це його невимовний біль і туга за Батьківщиною. Його рідні і близькі люди відчувають цей біль, але і вони безсилі допомогти поету.
І тоді – поринаємо ми у жахливу безодню	Опис повної безнадії і відчаю. Прірва, яка розділяє Бей Дао з його рідним краєм, з близькими людьми, надто велика. Поет поринає в безодню невідворотності і очікування, в провалля в якому лишається сподіватися і поступово втрачати надію на повернення.

Аби зрозуміти творчість поета-революціонера, треба прожити його життя, детально заглиблюючись в смислове навантаження і метафору кожного слова. Ледь не в кожному творінні Бей Дао відчувається сум за Батьківщиною, любов до Піднебесної.

Любов'ю до рідного краю сповнена поезія “你好，百花山” (Вітаю тебе, Бай Хуа Шань). В рядках віршу Бей Дао звертається до рідного краю, милуючись його красою, звертається до гори, наче до давнього приятеля:

你好，百花山
 …我猛地喊了一声：
 “你好，百——花——山——”
 “你好，孩——子——”
 回音来自遥远的瀑涧…

Вітаю тебе, Бай Хуа Шань

…Я раптово голосно закричав:
 «Вітаю тебе, Бай Хуа Шань»
 «Вітаю тебе, дитино»
 Пролунало у відповідь з далекої гірської річки.

Промовистими звучать рядки віршу “走吧”
 (Ходімо):

走吧
 走吧，
 我们没有失去记忆，
 我们去寻找生命的湖。

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бодоева А.А. Китайская поэзия авангардизма в оценках литературных критиков. Вестник Бурятского Государственного университета. Педагогика. Филология. Философия. 2017. Вып.№6 – С. 188-192.
2. Головченко В. Культурна революція // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.: Парламентське видавництво, 2011. – 382 с.
3. Кобзев А.И. и др. Современная китайская авангардная поэзия (1980-е гг. – начало XXI в.) – М.: Федеральное государственное бюджетное учреждение науки. Институт востоковедения РАН, 2014. – 900 стр. (Ученые записки ИВ РАН. Отде-

ІНТЕРНЕТ-ДЖЕРЕЛА:

1. <https://baike.baidu.com/item/北岛/372>
2. <http://bookhaven.stanford.edu/2011/06/bei-dao-each-language-keeps-the-secret-code-of-a-culture/>
3. <http://bukvoid.com.ua/digest/2010/09/09/214707.html>

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED):

1. Badoyeva A.A. Chinese avantgard poetry as being evaluated by literary critics. Vestnik Buryatskoho Hosudarstvennoho universytety. Pegagogy. Philology. Pholosophie. 2017. Ed.No.6 – pages188-192.
2. Holovchenko V. Cultural revolution // Political encyclopedia. Editors: Yu. Levenets (Head), Yu.Shapoval (Vice-head) and others. – K.: Parliamentary edition, 2011. – 382 p.

Ходімо

Ходімо,
 Ми не можемо втратити наші спогади,
 Ми відправляємося на пошуки озера життя.

Прихований підтекст цієї поезії говорить про те, що Бей Дао завжди у своїх думках і спогадах повертається до рідного краю. «Озеро життя», про яке згадує поет символізує істину, справедливість, можливість повернення додому.

Висновки. Відстань від домівки справила значний вплив на ставлення поета Бей Дао до рідної мови. Його любов до Китаю, до китайської мови ставала ще міцнішою та виразнішою. Він казав, що для письменників, які пишуть китайською на Батьківщині, лірика китайською є звичною справою, проте для нього, перебуваючи далеко від рідного краю, це нагадує вправи з гострим мечем, коли він власноруч завдає собі болю і робить глибокі рани [7]. Саме таким люблячим і відданим сином своєї землі постає перед нами великий поет сучасності Бей Дао.

ла Китая. Вып. 15 / Редколл.: А.И.Кобзев и др.). С. 809-817.

4. Michael Schoenhals, ed., China's Cultural Revolution, 1966–1969: Not a Dinner Party (Armonk, N.Y.: M.E. Sharpe, 1996. – 400 p.

5. Хайдапова. М.Б-О. История формирования и развития китайской туманной поэзии. Вестник Бурятского Государственного университета. Педагогика. Филология. Философия. 2010. Вып. № 8. – С. 123-128.

6. Zhang Xudong. Chinese modernism in the era of reforms. / Xudong Zhang. – Durham, N.C.: Duke university press, 1997. – 127-136 p.

4. http://culture.ifeng.com/a/20160409/48404788_0.shtml

5. <https://cyberleninka.ru/article/n/istoriya-formirovaniya-i-razvitiya-kitayskoy-tumannoy-poezii>

6. <http://news.flarus.ru/?topic=6023>

3. Kobzev A.I. and others. Modern Chinese avantgard poetry (1980 years – the beginning of XXI) – М.: Federal state budget institution of science. Oriental institute RAN, 2014. – 900 p. (Scientific notes IV RAN. China. Ed. 15 / Editors: Kobzev A.I. and others). pages 809-817.

4. Michael Schoenhals, ed., *China's Cultural Revolution, 1966–1969: Not a Dinner Party* (Armonk, N.Y.: M.E. Sharpe, 1996. – 400 p.

5. Haidapova. M.B-O. *History of Misty poetry creation and development*. Vestnik Buryatskoho Hosudarst-

vennoho universytety. *Pegagogy. Philology. Pholosophie*. 2010. Ed. No. 8. – pages. 123-128.

6. Zhang Xudong. *Chinese modernism in the era of reforms*. / Xudong Zhang. – Durham, N.C.: Duke university press, 1997. – 127-136 p.

INTERNET-SOURCES:

1. <https://baike.baidu.com/item/北島/372>
2. <http://bookhaven.stanford.edu/2011/06/bei-dao-each-language-keeps-the-secret-code-of-a-culture/>
3. <http://bukvoid.com.ua/digest/2010/09/09/214707.html>

4. http://culture.ifeng.com/a/20160409/48404788_0.shtml
5. <https://cyberleninka.ru/article/n/istoriya-formirovaniya-i-razvitiya-kitayskoy-tumannoy-poezii>
6. <http://news.flarus.ru/?topic=6023>